

2. Кулицький С.П. *Основи організації інформаційної діяльності у сфері управління* / С.П. Кулицький. К.: МАУП, 2012. 426 с.

3. Корнєєв Ю.О. *Інформаційне забезпечення розвитку підприємницької діяльності*. Вісник НАН України. 2008. № 5. С. 24 – 31.

УДК 369.013

*І.Р. Зінченко, студент гр. 401-ЕМ
Наук. керівник - О.В. Комеліна, д.е.н., професор,
завідувач кафедри менеджменту і логістики,
Національний університет «Полтавська політехніка імені Юрія Кондратюка»*

СУЧАСНІ ІНСТРУМЕНТИ АНТИКРИЗОВОГО МЕНЕДЖМЕНТУ ПІДПРИЄМСТВА В УМОВАХ ВОЄННОГО СТАНУ

Будь-яка компанія в незалежності від її розміру, успішності та сфери діяльності протягом життєвого циклу зустрічається з різними кризовими явищами, однак ситуація воєнного стану є особливо складною та непередбачуваною.

Основа антикризового менеджменту полягає в аналізі наявного стану підприємства, плануванні та реалізації певної стратегії дій, спрямованих на максимально можливе скорочення витрат та забезпечення стійкості життєво необхідних бізнес-процесів. Зараз, стратегії дій українських підприємств відрізняються в залежності від їх географічного розташування та статусу. Так можна виділити підприємства тимчасово окупованої території, підприємства, які функціонують на територіях, де ведуться бойові дії, а також підприємства, що знаходяться у відносно безпечній зоні. Відносна різниця між ними полягає в тому, що для одних стратегія дій потрібна зараз, а для інших, ще вчора.

Для визначення сучасних інструментів антикризового менеджменту підприємства в умовах воєнного стану перш за все необхідно провести детальну інвентаризацію майна, а також оцінку його ринкової цінності для подальшого відшкодування в разі втрати. Що стосується трудових ресурсів, основним завданням є забезпечення безпеки їх життєдіяльності. Також варто звернути увагу на питання, пов'язані із рухом робочої сили, у тому числі внутрішніх мігрантів. Держава покриває частину заробітної плати даних осіб, отже стає доцільно їх наймати, оскільки це розвантажить наявних працівників, дозволить зекономити кошти, а також не втратити об'єми в разі певних обмежень, таких як комендантська година.

Основною ж проблемою на яку управлінцям необхідно звернути увагу, є втрата логістичних шляхів, підприємств-партнерів, постачальників, а також доступності альтернативних транспортних маршрутів. Навіть якщо війна закінчиться, багато що з вищеназваного швидко відновити не вдасться, тому необхідно звернути увагу на максимальну співпрацю з європейськими

компаніями, оскільки вони є найбільш захищеними та перспективними, а питання інтеграції в європейську економіку стоїть все гостріше.

Отже, враховуючи дану ситуацію, експерти визначають скорочення ВВП України до 50%. Це звісно дуже багато, однак не так страшно враховуючи подальшу економічну допомогу від країн партнерів. Основним же завданням є збереження максимальної кількості підприємств, що надалі дозволить досить швидко відновити національну економіку.

Література

1. *Global Business Strategies in Crisis: Strategic Thinking and Development (Contributions to Management Science) 1st ed. 2017 Edition, Kindle Edition by Ümit Hacıoğlu (Editor), Hasan Dinçer (Editor), Nihat Alayoğlu (Editor). 632p.*

2. *Krisenmanagement in Projekten: Handeln, wenn Probleme eskalieren (German Edition) 3., neubearb. u. erw. Aufl. 2010 Edition German Edition by Michael Neubauer. 296p.*

3. Моженков В.Н. Эффективный или мертвый. 48 правил антикризисного менеджмента // Манн, Иванов і Фербер. –2020.–304с.

УДК 330

ЧИГБО ЧИМА, магістрант.

*Наук. керівник - О.В. Комеліна, д.е.н., професор,
завідувач кафедри менеджменту і логістики,*

Національний університет «Полтавська політехніка імені Юрія Кондратюка»

СТРАТЕГІЯ УПРАВЛІННЯ ІННОВАЦІЙНОЮ АКТИВНІСТЮ СУЧАСНОГО ПІДПРИЄМСТВА

Розроблення ефективної стратегії управління інноваційною активністю сучасного підприємства вимагає створення ефективного методичного підходу щодо визначення його інноваційних пріоритетів та напрямів. Інноваційна активність є показником готовності підприємства до змін та формування нових конкурентних переваг. Цей показник свідчить про можливість підприємства до впровадження інновацій за умов мінливого зовнішнього середовища та обмежених ресурсів (Балабанов, 2000). Інновації перетворюються у системні чинники економічного зростання підприємства, підвищення конкурентоспроможності будь-якої країни (Karagiannis et al., 2017, Drosos et al., 2017). При організації корпоративної інноваційної діяльності менеджмент стає невід'ємною його частиною, оскільки управління стає дедалі важливішим інструментом для покращення конкурентоспроможності різноманітних суб'єктів господарювання, ефективним джерелом їхнього успіху, підвищення прибутковості, інвестиційної та ринкової привабливості (Ендовицький і Гіляровська, 2003)

Складною проблемою залишається розроблення методичних підходів щодо оцінювання ефективності інноваційної діяльності та на цій основі